

Önállóan mondd el gondolataidat az alábbi szövegről! A kérdések abban segítenek, miről beszélj.

„A középben elterülő Rongy-fennsíkról indult el tekintete, és végigpásztázott a kétajtós és négy lábú hegységek sorozatán, az ágy dombvidékén, az éppen apállyal küszködő Pléhlavrador* tengeren, és megállapodott a Masoko Köztársaság egyetlen természeti tüneményén, az északi határon ragyogó Salétromfényen*.

Elégedetten megdörzsölte a kezét, egy csomagolópapírra szép, satírozott betűkkel ráírta:

MASOKO KÖZTÁRSASÁG BELÉPÉS CSAK ÚTLEVÉLLEL

és kitűzte az ajtajára. Az Északi Salétromfény alá piros ceruzával ezt firkantotta:

KUDARC MÚZEUM

Alája tűzött egy koszlott vasúti jegyet, egy telefirkált papírszalvétát, egy hervadt ibolyacsokrot, egy fél pár autóskesztyűt, egy oklevélfélét, egy katonagombot, egy lány fényképét fejjel lefelé, két gumibabát, egy kitépelt folyóiratlapot és egy rozsdás pengét. A másik szabad falrészre ugyanazzal a piros ceruzával ezt írta:

SIKER KIÁLLÍTÁS

Ez alá a felirat alá csak egy kitépett irkalap került, rajta a Masoko Köztársaság térképe. A térképen részletesen feltüntette az ország minden hegyét, fennsíkját, növényzetét, múzeumát, salétromfényét és kiállítását. A Rongy-fennsík közepére saját magát is berajzolta.

Végigvágta magát a dombvidéken, megtelt termékeny csönddel. A Köztársaság hegyei, dombjai és fennsíkjai fölött felzengett a masoko himnusz. A himnusz kék színből, csöndből és az Északi Salétromfény sugaraiból ötvöződött.

Az első határsértő délután ötkor dörömbölt az ajtón.

- Azonnal engedjen be... a vasalóm... maga idióta! Még hogy makoso...

A háziasszonya.

- Nem makoso, masoko - ordította vissza -, és ne tartsa a vasalóját a Köztársaságban! A hölgy hörögve szitkozódott. Ő meg riasztotta a masoko határőrséget.

- Csak útlevéllel jöhet be! - kiabált. - Van útlevele?

A háziasszony elrohant, újra csendbe burkolózott a Köztársaság, de most már nem zengett föl a masoko himnusz.

Hiába is zengett volna, mert néhány perc múlva döngő lábdobogás és kacifántos szitkok közepette visszatértek a háziak; a nő megerősítette csapatát két henteskülsőjű marconával. Az ajtó recsegye betörött, behatoltak a Masoko Köztársaságba.

- Pakoljon! - üvöltötte a nő, a két marconák meg lesöpörték a falról a kudarc múzeumot és a siker kiállítást.

Csak a könyvei nem fértek a bőröndjébe, azokat a tornácra dobálta utána a hadnép.

A Masoko Köztársaság államhatárai visszavedlettek koszlott falakká, az Északi Salétromfény kihunyt, behúzták a csúcsaikat a hegyek.

Ott állt bokáig könyvben, szemben a háziasszonnyal és a két marconákkal.

- A nagynénikéjével szórakozzon! - kiabálták neki.

Ő meg elmosolyodott. Eszébe jutott, hogy a Masoko Köztársaságnak azért nem kell megszűnnie. Már ki is adta magában az átalakulásról szóló határozatot. Az államhatár a bőre lett, az orra a Tömpe hegység, a jobb szeme a Szeretetskút, a bal szeme a Barátságforrás. - Mit vigyorogsz?! - háborodott fel az egyik marcona, és visszakézzel odavágott a Tömpe hegység és a Barátságforrás közé.

Még kapott egypárat. A Masoko Köztársaság legurult a lépcsőn.

(Lázár Ervin: A Masoko Köztársaság)

**Szómagyarázat: pléh: vékony vaslemez, bádog salétrom: savas anyag, nedves helyiségek falán virágszerű folt formájában jelenhet meg*

Kérdések:

- Mit jelenthet az, hogy Kudarc Múzeum?
- Melyik tárgy miért lehet itt? Találd ki és meséld el, milyen kudarcok emlékei!
- Mi lehet a Siker Kiállítás?
- Te mit tennél a saját Kudarc Múzeumodba és Siker Kiállításodba?
- Hogyan változik a szövegben a Masoko Köztársaság jelentése? Mikor mit jelöl?
- Milyen embernek képzeled a főhóst?
- Szerinted hogyan folytatódhat a történet?